

יחס בבקשה

נעמי וולפסון

שאלה: הגענו למצב שבו על כל דבר אנו רבים. איך יוצאים מה"פלונטר"?

תשובה: כשזוג מגיע למצב שבו כל נושא הופך להיות סיבה למריבה, סימן הוא שמשהו מאוד בסיסי בקשר שביניהם נפגם. אין טעם לבזבז זמן ואנרגיה על מציאת פתרונות למריבות – הבעיה איננה שם. יש לברר מה יצר ואפשר לאווירה העכורה לחלחל בתוך הזוגיות.

לפני למעלה מ-800 שנה, כתב הנשר הגדול, הוא הרמב"ם: "וכך ציוו חכמים שיהיה אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו" וכן תהה האשה "מכבדת את בעלה ביותר מדי". במילים אלה, נתן לנו הרמב"ם את התשתית לנישואין בריאים ומאושרים. מריבות חוזרות ונשנות נובעות לרוב מפגיעה בכבוד ובערך של בן הזוג. פגיעה זו מביאה לזעקה דוממת, לכמיהה עמוקה ונסתרת- "אנא אישי הושיעה נא", "אנא אשתי הושיעי נא".

בזוגיות אין מצב של "ניוטרל". אדישות וחוסר יחס פירושים פגיעה עמוקה (אינני מתייחסת לדיבור המבטא יחס של זלזול ושל השפלה - שהרי ברור הוא שאין לו מקום בשום מצב ובשום תנאי). כשבן הזוג הופך להיות "מובן מאליו", הוא מתחיל לזעוק "התייחס אלי", "שימי לב אלי". כשבני זוג עסוקים כל אחד בשלו, בלי להפריע כביכול אחד לשני, זה גיהינום. כיוון שאין דבר יותר בסיסי לאדם מאשר תחושת הערך והשייכות. כל אחד מבני הזוג חייב להרגיש ולדעת שהוא משמעותי וחשוב עבור השני. כל אחד חייב לדעת ידיעה פנימית שהוא חלק מהקיום של השני, שהוא שייך באופן מוחשי לאותה ברית שנכרתה ביניהם, שאם לאו "למה לי זוגיות". וכשתחושת הערך והשייכות נפגמים, מתחילות המריבות על "הכל ולא כלום", כי זה עדיף על התעלמות וניכור.

לפעמים יש בלבול: אומרת האשה – כל כך טרחת, הכנתי מרק משובח, סלט גורמט ואפילו עוגת קרם מה עוד אני צריכה לעשות כדי שאישי יהיה מרוצה? אשה יקרה – חבל על כל הטרחה, אישך מחפש משהו אחר. אישך מחפש יחס, חיוך, מבט אוהב, מבט שאומר "אנו ביחד". ואתה איש יקר – תראה לאשתך כמה היא חשובה לך, תאמר לה שאין לך קיום בלעדיה.

על כל זוג להקפיד הקפדה יתירה בכבוד הדדי. זה בא לידי ביטוי בעיקר כשהרצונות מנוגדים. למשל האיש רוצה להישאר בסוכה ללמוד תורה והאשה רוצה לצאת לטייל או

האיש רוצה שאשתו תלווה אותו לחתונה של חבר והאשה מעדיפה להישאר בבית וכו'.
במצבים אלו, הפתרון איננו הדבר העיקרי. העיקר – כיצד כל אחד מתייחס לרצון של
השני. האם שניהם נמצאים באותו צד של המתרס ומחפשים יחד פתרון הולם, או
שלא כל אחד נמצא במגרש הפרטי שלו ומנסה לנצח את השני? האם יש ניסיון חלילה
לפגוע בערכו של האחר שאינו חושב כמוני? האם יש כאן מישהו שצודק יותר ומישהו
שצודק פחות?

או האם שני הרצונות זוכים ליחס של הקשבה, כבוד והבנה?

המאמר לקוח מהאתר של נעמי וולפסון: <http://www.panimbefanim.com/index2.html>